

Modlitwa wiernych:

1. *Kościół jest jak najbardziej Bożym dziełem, czego najdobitniejszym dowodem są charyzmaty, które zewsząd otaczają go świetnością i chwałą, zaś sprawcą i dawcą ich jest Duch Święty. Wystarczy stwierdzić, że ponieważ Chrystus jest głową Kościoła, Duch Święty jest jego duszą. „Tym czym dusza jest w naszym ciele, tym Duch Święty jest w ciele Chrystusa, którym jest Kościół”. Wobec tego nie można wymyślić ani oczekiwać jakiegoś większego i pełniejszego „objawienia i ukazania się Ducha Bożego”, to bowiem, które występuje teraz w Kościele, jest z pewnością największe i będzie trwało tak długo, aż Kościół po przejściu stadium wojowania dojdzie do radości tryumfujących w społeczności niebieskiej.¹*

Módlmy się za Kościół Święty, aby napełniony i umocniony darami Ducha Świętego głosił światu Dobrą Nowinę o Królestwie Bożym.

2. *Przez Niego bowiem są ustanawiani biskupi, z posługi których nie tylko są zrodzeni synowie lecz także ojcowie czyli kapłani, by rządzić Kościołem i żywić go tą krwią, którą został on odkupiony przez Chrystusa: „Duch Święty postawił biskupów, by zarządzili Kościołem Boga, który nabył swoją krwią” (Dz 20, 28), zarówno więc biskupi jak i kapłani mają ten niezmierny dar odpuszczania grzechów władzą udzieloną im przez Chrystusa: „Weźmijcie Ducha Świętego, których grzechy odpuscicie, są im odpuszczone a którym zatrzymacie, są im zatrzymane” (J 20, 22-23).²*

Módlmy się za papieża, biskupów i kapłanów, aby z wielką gorliwością i pokorą pełnili swoją posługę, do której powołał ich Bóg.

¹ Leon XIII, Encyklika o Duchu Świętym *Divinum illud munus*, w: <http://rodzinakatolicka.pl/leon-xiii-divinum-illud-o-duchu-swietym/>.

² Tamże.

3. *Zamieszkiwanie Ducha Świętego w duszach pobożnych pociąga za sobą wielu sposobami hojność niebieskich darów. (...) W darach tych zawierają się owe tajemne ostrzeżenia i poruszenia, które przez pobudzenie Ducha Świętego powstają w umysłach i duszach, gdy zaś ich braknie, nie ma nawet początku dobrego życia ani postępów ani zbawienia wiecznego. Ponieważ głosy te i poruszenia powstają w duszach w sposób ukryty, dlatego na stronicach Pisma św. nieraz są porównania do tchnienia wiatru zaś Doktor Anielski świadomie je przypisuje odruchom serca, którego cała siła ukrywa się w ożywiającyim je: „Serce wywiera jakiś ukryty wpływ i dlatego Duch Święty jest porównywany do serca, które niewidzialnie ożywia i jednoczy Kościół”.³*

Módlmy się za Księdza Piotra, prosząc o obfitość darów Ducha Świętego dla Niego i Boże prowadzenie w wiernym wypełnianiu misji, którą powierzył Mu Bóg.

4. *I dzisiaj może nie brakować takich, którzy, gdyby ich zapytać, jak kiedyś Paweł apostoł, czy przyjęli Ducha Świętego, odpowiedzieliby podobnie „Nawet nie słyszeliśmy, że istnieje Duch Święty” (Dz 19, 2). W każdym razie wielu niewielką ma o Nim wiedzę; wprawdzie często używają Jego imienia przy spełnianiu aktów religijnych, lecz czynią to z wiarą spowitą gęstymi ciemnościami. Niech więc duchowni kierownicy i duszpasterze pamiętają, że do nich należy, by prawdy dotyczące Ducha Świętego staranniej i pełniej przekazywali ludowi, unikając jednak przy tym trudnych i skomplikowanych dyskusji i nie wdając się w głupie wywody tych, którzy starają się zuchwale przeniknąć nawet Boskie tajemnice.⁴*

Módlmy się, aby Duch Święty był coraz bardziej kochany i uwielbiany.

³ Tamże.

⁴ Tamże.

5. *Ponieważ zaś Duch Święty mieszka w nas, jak to zaznaczyliśmy wyżej, jakby w świątyni, trzeba przestrzegać napomnienia apostoła: „Nie zasmucajcie Świętego Ducha Bożego, którym jesteście naznaczeni” (Ef 4, 30). Samo to nie wystarczy jednak, by uniknąć wszelkiej niegodziwości i chrześcijanin winien starać się wszelką chwałą cnót, by przypodobać się tak wielkiemu i tak łaskawemu gościowi, przede wszystkim zaś czystością i świątobliwością, świątynia bowiem winna być czysta i święta. Dlatego apostoł przypomina: „Czyż nie wiecie, że jesteście świątynią Boga i Duch Boży mieszka w was? Jeśli zaś ktoś znieważy świątynię Bożą zatraci go Bóg, święta jest bowiem świątynia Boga, którą wy jesteście” (1 Kor 3, 16); straszne lecz słuszne są te groźby.⁵*

Módlmy się o umocnienie i potrzebne łaski do wytrwania w czystości oraz w dążeniu do świętości.

6. *Ponadto człowiekowi sprawiedliwemu prowadzącemu życie w łasce Boskiej i działającemu przez odpowiednie cnoty jak przez władze, potrzeba owych siedmiu darów, które właściwie nazywają się darami Ducha Świętego. Dzięki ich dobrodziejstwu duch zostaje oświecony i przygotowany, by łatwiej i skuteczniej poddawał się Jego głosom i pobudzeniom. Dary te są zresztą tak skuteczne, że prowadzą ducha do szczytu świętości i do takiej doskonałości, że dzięki niej mogą trwać, jakkolwiek doskonale, w samym królestwie niebieskim. Pod wpływem tych charyzmatów duch zostaje pobudzony i nakłoniony do pragnienia i osiągnięcia błogosławieństw ewangelicznych, które rozkwitają bujnie jak kwiaty na wiosnę – znaki i zapowiedź szczęścia mającego trwać wiecznie.⁶*

Módlmy się za nas samych, abyśmy skutecznie poddawali się głosom i pobudzeniom Ducha Świętego.

⁵ Tamże.

⁶ Tamże.

Komentarz przed Komunią Świętą:

Kiedy przygotowujecie się do komunii, należy rozważać to, jakim jest Ten, który przychodzi. To Jezus przychodzi, Jezus tak dobry, tak miły, tak łagodny, a zarazem tak wielki, tak możny, tak piękny!...

Do kogo przychodzi? Przychodzi do was, którzy jesteście tylko prochem, tylko nicością. Przychodzi, by dać się wam, aby być już z wami jedno.

Kiedy macie Go już w swoim sercu, pomyślcie, że jesteście jak Dziewica Maryja, która nosiła Jezusa w swoim łonie. W ciągu dnia miejcie zawsze wzrok skierowany na tego Jezusa, którego [przyjęliście] rano...⁷

⁷ Bł. Maria od Jezusa Ukrzyżowanego (Mała Arabka), w: <https://www.karmel.pl/jezus/>.

Komentarz po Komunii Świętej I:

Kiedy Jezus patrzy na swych wybranych pod jego spojrzeniem rozpływa się serce... Och! To spojrzenie!.. Już więcej nie mogę, miłość pali mnie i trawi. Bóg przychodzi do mnie. Jest już tutaj. Czuje mego Boga. Bóg przebywa w moim sercu, w moim ciele. Bóg jest ze mną! A skądże to, iż sam Pan zniża się do mnie? Boże mój i Wszystko! Jakże słodko jest myśleć o Jezusie, lecz jeszcze bardziej słodko jest wypełniać Jego wolę!⁸

⁸ Bł. Maria od Jezusa Ukrzyżowanego (Mała Arabka), w: http://mimj.pl/media/adoracje/Miriam_Arabka.pdf.

Komentarz po Komunii Świętej II:

Mój Umiłowany, gdzie jesteś? Kto widział mojego Umiłowanego? Szukałam Go i nie znalazłam...

Umiłowany mój, ja idę, biegnę, płaczę; nie znalazłam mojego Umiłowanego.

O Jezu, moja Miłości, nie mogę żyć bez Ciebie. Gdzie jesteś, Umiłowany mój? Kto widział mojego Jezusa? Kto znalazł mojego Umiłowanego?

Ty wiesz, moja Miłości, cała ziemia jest niczym bez Ciebie, cała woda z morza nie wystarczyłaby, by orzeźwić moje serce...

Dosyć, dosyć, o Jezu, umrę z bólu i zachwytu...

Kto pocieszył moje serce? To Ty, Umiłowany mój. Kto je orzeźwił? To Ty, Umiłowany mój.⁹

⁹ Bł. Maria od Jezusa Ukrzyżowanego (Mała Arabka), w: <https://www.karmel.pl/z-duchowych-pism-milosc-boga/>.

Komentarz po Komunii Świętej III:

Kto będzie cię kiedykolwiek kochał tak, jak Jezus? Cała miłość stworzeń nie byłaby w stanie równać się stałej i hojnej, jaką Bóg cię obdarza. Uczucie stworzenia szybko się wyziębia. Jeśli osobie najbardziej kochającej nie spodobaś się w jakiejś rzeczy, ona zaraz przestaje cię kochać, podczas gdy Jezus kocha cię stale. Pomaga ci podnosić się, jeśli upadasz, a jeśli Go obrażasz, On ci przebacza.¹⁰

¹⁰ Bł. Maria od Jezusa Ukrzyżowanego (Mała Arabka), w: O. Pierre Estrare, *Mariam święta Palestynka*, Wydawnictwo Karmelitów Bosych, s. 166.